

ת"פ 22923/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 22923-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
תביעות שפלה שלוחת רחובות
עוה"ד יעל גבעוני

נגד
הנאשם
פלוני
באמצעות עוה"ד רחלי גססה

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו איזמים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג - עבירה לפי סעיף 380 + 382 (ג) לחוק העונשין.

כתב האישום ומענה:

1. על פי עובדות כתב האישום היו הנאשם והגב' א' (להלן: המתלוננת) בני זוג נשואים המתגוררים בבית ברחוב בגן יבנה. הגב' י' ב' הינה בתם של הנאשם והמתלוננת (להלן: הבת או י') ובמועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה בחיפה.

נטען כי בתאריך 12.10.20 סמוך לשעה 16:15 עת עמדה המתלוננת במטבח יצא הנאשם מהחדר כשהוא אוחז בגרזן (להלן: הגרזן) ורץ לעברה של המתלוננת. מיד שהבחינה במתרחש תפסה המתלוננת בידו של הנאשם ולאחר מאבק קצר, הפיל הנאשם את המתלוננת על הרצפה. או אז נפל הנאשם על המתלוננת וכן הגרזן נפל מידו. בתגובה דחפה המתלוננת את הנאשם מעליה. המתלוננת רצה לחדר, סגרה את הדלת והתקשרה ל**בְּתָה** וביקשה שתזעיק משטרה. כתוצאה מהאמור נגרמה למתלוננת המטומה בברך רגל ימין. במעשים המתוארים לעיל, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה ותקף את המתלוננת שלא כדין וגרם לה לחבלה.

2. הנאשם הודה בנוכחות בזמן ובמקום אך כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לטענתו תלונתה של המתלוננת היא בבחינת האשמת שווא שכן לא היו דברים מעולם.

עמוד 1

לא ראיתי להפריד בין תיאור הראיות לפרק הדיון והדברים יובאו במאוחד בהתאם לצורך.

דיון:

3. אקדים ראשית לאחרית ואומר כי בחנתי את עדויות הצדדים ויתר הראיות שהונחו לפני ולאחר שעשיתי כן, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עלה בידי המאשימה להוכיח את האמור בכתב האישום. מסקנתי נשענת על האמון המלא שנתתי בעדות המתלוננת, החיזוקים השונים הנלמדים מתצלום חבלה, עדות הבת י', עדויות ודוחות השוטרים וחוסר האמון שרכשתי לנאשם. אפרט.

4. מטעם המאשימה העידו: המתלוננת; הבת י'; השוטר דניאל הדרי (להלן: דניאל); השוטר גבי דגו (להלן: דגו). הוגשו בהסכמה: תצלומי חבלה (ת/1); צילום תמונת הגרזן (ת/2); הודעת הנאשם (ת/3); עימות שנערך בהשתתפות הנאשם למתלוננת (ת/4); דוחות פעולה של שוטרים (ת/8-11); הקלטת ותמליל שיחת טלפון למוקד 100 (ת/5, ת/7). כמו כן מטעם ההגנה מסמכים שונים הוגשו מטעם ההגנה (נ/1-3) והנאשם העיד להגנתו.

פרשת ההגנה נדחתה מעת לעת לצורך איתור עדי הגנה וכן לצורך החלפת ייצוג נוכח מותו בטרם עת של עוה"ד ארז נגה ז"ל אשר ייצג את הנאשם נאמנה.

ביום 11.4.21 נשמעו סיכומי הצדדים.

המתלוננת:

5. המתלוננת העידה כי היא אשתו של הנאשם מזה כ- 27 שנים ולהם 2 ילדים, מערכת היחסים הזוגית ידעה עליות ומורדות, בעבר ביקש הנאשם להתגרש אך חזר בו (לדוגמא, עמ' 9 שורות 5-12, שורות 18-19, עמ' 11 שורה 5).

בעדותה תיארה את האירוע המפורט בכתב האישום, כך לדוגמא: "התחלתי לבשל במטבח ולפתע הוא הגיע אליי ותפסתי לו את שני הידיים ותוך כדי האבקות נפלנו על הרצפה", "כשהוא בא אליי עם גרזן אני תפסתי את שתי הידיים שלו ונפלנו ביחד" (עמ' 7 שורה 29-30, עמ' 8 שורה 1-2, עמ' 12 שורה 21-25, עמ' 12 שורות 21-27); תיאור קרות האירוע עקבי ועולה בקנה אחד עם דבריה של המתלוננת כפי שתועדו בעימות, שם הטיחה בנאשם: "אתה איימת עם הגרזן שאני מכינה אוכל במטבח. כשיצאתי לכיוון הסלון אתה הגעת אליי עם הגרזן אני תפסתי לך את הידיים ואתה הפלת אותי ואני קיבלתי מכה" (ת/4), ואת גרסתה הראשונית כפי שנמסרה לשוטר זמן קצר בסמוך לאירוע (ת/8).

עוד הסבירה המתלוננת כי נבהלה ממעשיו של הנאשם (עמ' 10 שורה 20, עמ' 12 שורה 27) וכי בשל קשיי שפה, התקשרה לי' וביקשה שתזעיק את המשטרה (עמ' 2 שורה 2, עמ' 11 שורות 17-18). מצאתי כי עצם הפנייה המיידית לבת י' מלמדת על אותנטיות התלונה (עמ' 14 שורה 21).

המתלוננת פירטה אודות המפגש עם השוטרים, החיפוש שערכו השוטרים אחר הגרזן ומציאתו מתחת לחלון הבית. המתלוננת זיהתה את הגרזן אשר באמצעותו איים עליה הנאשם מספר פעמים, הן כאשר הוצג לה על ידי דניאל לאחר שנמצא מתחת לחלון הבית (ת/11), הן בעימות (ת/4) והן בעדותה בבית המשפט (עמ' 8 שורה 4, שורות 17-19, שורה 17-20).

תיאורה של המתלוננת בדבר נסיבות אירוע האלימות מתיישבים עם סימן אדום "טרי" על צַרְרֵךְ הַגָּל יָמִין של המתלוננת, אשר נגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם אשר צולם ותועד (ת/1). סימני החבלה אינם מתיישבים עם טענת הנאשם בדבר האשמת שווא אליה אף אתייחס בהמשך.

על אף קשיי השפה עימם התמודדה המתלוננת, עדותה הייתה סדורה ועקבית, כנה, ברורה ומעוגנת היטב בהגיונם של דברים; עוד ניכר כי זכרה את האירוע כהווייתו ותיארה אותו מתוך חוויה אישית.

טענת ההגנה לפיה המתלוננת הודרכה על ידי המאשימה או השמיטה פרטים במתכוון לא רק שאין לה על מה לסמוך, אלא שלהתרשמותי המתלוננת ביקשה לדייק בפרטים ולא להוסיף פרטים שאינם ידועים לה (עמ' 10 שורה 20, שורה 22, עמ' 11 שורות 11-16, עמ' 12 שורה 27).

המתלוננת תיארה את התנהגותו של הנאשם במתינות, תוך שעשתה מאמץ שלא להשחיר את דמותו בעיני בית המשפט ולצמצם ככל הניתן מחומרת מעשיו, כך לדוגמא הסבירה כי "בגלל שיש לו בעיה בריאותית והוא חולה ויש לו לחץ דם וסכרת כתוצאה מזה אולי הוא עושה לי את הדברים שעשה" (עמ' 8 שורה 30-31, עמ' 10 שורות 15-16). במענה לשאלות בחקירה הנגדית, השיבה המתלוננת בפתיחות ובהגינות, כך לדוגמא העידה בבכי על מערכת היחסים המורכבת ועל הכבוד אותו רוחשת לנאשם (עמ' 9 שורה 19). יתר על כן, לא התרשמתי כי העדה מבקשת להרע לנאשם. ההפך הוא הנכון. חרף מעשיו האלימים ביקשה המתלוננת מספר פעמים, את שחרורו של הנאשם ממעצר (עמ' 9 שורה 18, שורה 22, עמ' 10 שורה 23).

עדות המתלוננת הינה איפוא העדות המרכזית עליה נסמכת המאשימה ומצאתי ליתן בה אמון מלא. לא רק שלא ניתן להצביע על סתירות בעדותה (והימנעותה של ההגנה מהגשת עדותה של המתלוננת במשטרה להוכחת סתירות בעדותה, מדברת בעד עצמה), עדויות וראיות נוספות מתיישבות להפליא עם גרסתה ותומכות בה.

הבת י':

6. אין חולק כי במועד המפורט בכתב האישום יצרה המתלוננת קשר עם י' והיא זו שדאגה להזעיק את השוטרים לבית הנאשם והמתלוננת. הבת י' סיפרה כי היא בת 28 מתגוררת בחיפה. בעדותה תיארה כי המתלוננת התקשרה אליה, צעקה ואמרה לה כי הנאשם איים עליה באמצעות גרזן (עמ' 13 שורה 25-26, 28 עמ' 14 שורות 24-25). כשהושמעה לי' השיחה למוקד 100 זיהתה היא את קולה והסבירה כי הייתה נסערת, מבוהלת וחששה לשלומה של המתלוננת (עמ' 13 שורות 25-31, עמ' 14 שורה 18). עדותה עקבית ותואמת את השיחה שהוקלטה. כך לדוגמא מסרה למוקד 100 "אני בחיפה היא התקשרה אליי צורחת אני לא יודעת מה קורה שם... היא אמרה "ניצלתי. הם תמיד רבים אבל היום התקשרה אליי צורחת .. אני מפחדת על החיים שלה" (ת/5).

אין בידי לקבל טענת ההגנה לפיה העובדה כי י' לא הזכירה במפורש בשיחה למוקד 100 את המילה "גרזן" יש בה כדי להעיד על חוסר מהימנות או כי מוטה היא לטובתה של המתלוננת. הבת העידה בפשטות ובכנות על כך שמדובר

בשיחת טלפון קצרה שנועדה להזעיק המשטרה הא ותו לא (עמ' 14 שורה 32-34, עמ' 15 שורות 1-3). היא לא ביקשה להוסיף פרטים שאינם מדויקים או שאינם ידועים לה. עדותה לא באה להשחיר את פניו של הנאשם. עוד התרשמתי כי דאגתה של הבת י' לשלומה של המתלוננת כנה ואמתית.

דברים שמסרה המתלוננת לי' בזמן אמת הינם בבחינת אמרת קורבן אלימות ורלוונטית לאמיתות התוכן. העובדה כי פרטי האירוע גם אם באופן כללי עלו כבר בשיחת הטלפון שנערכה מיד ובסמוך לאירוע האלים מלמדת על משקלה הרב. מצאתי את עדות הבת י' כעדות המחזקת את עדות המתלוננת ומהווה נדבך נוסף בהרשעת הנאשם.

דוחות ועדויות השוטרים:

7. אין חולק כי בעקבות פנייתה של י' למוקד 100 של המשטרה, הגיעו תוך פרק זמן קצר ביותר שוטרים לביתם של הנאשם והמתלוננת, ביניהם השוטר רנ"ג בסל בצלאל (להלן: בצלאל), השוטר דגו (דובר השפה האמהרית) והשוטר דניאל.

8. השוטר בצלאל מתאר בת/8 כי פגש במתלוננת "מבוהלת, אינה דוברת עברית, ניסתה להסביר באמצעות תנועות ידיה את שאירע. חזרה על מילה מספר פעמיים, "מסר", "מסר". בבירור שערך עם שכנות הובהר כי משמעות האמור "גרזן". עוד מתאר בצלאל בדו"ח הפעולה כי ביקש לחפש אחר הגרזן והמתלוננת הפנתה השוטרים לחדר השינה. להתרשמותו, המתלוננת חיפשה את הגרזן "ללא אות וללא הרף כמי שמתעקשת להוכיח שאכן היה כלי כזה שהשתמש כנגדה".

9. השוטר דניאל תיאר בעדותו כי נקרא לאירוע של אלימות במשפחה ביחד עם שוטרים נוספים ושמע כי הנאשם איים על המתלוננת באמצעות גרזן. בהתאם לניסיונו המקצועי ומאחר וחיפוש בבית העלה חרס שיער שיתכן והגרזן נזרק מהחלון, על כן ערך חיפוש בחצר. דניאל הדגיש כי הבחין בגרזן, מתחת לחלון הדירה במקום גלוי לעין, אישר כי הקפיד לשמר טביעות אצבע על הגרזן אך לא צילם את מקום מציאת הגרזן (עמ' 16 שורות 9-14). וכך נרשם בדוח הפעולה: "ראיתי את התריס פתוח אמרתי שאני יורד למטה לראות אם כלי התקיפה נזרק, ירדתי למטה וממש מול החלון של אותו חדר ראיתי גרזן על האדמה..." (ת/11).

עוד העיד דניאל כפי שנרשם בדוח הפעולה, כי הגרזן הוצג בפני המתלוננת אשר זיהתה כי מדובר באותו גרזן אותו הניף הנאשם לעברה (ת/11, עמ' 16 שורות 14-16). דניאל ביקש להדגיש כי השיחה עם המתלוננת תורגמה על ידי דגו לשפה האמהרית.

10. דגו לקח חלק מרכזי בפעולות החקירה שכן הנאשם והמתלוננת דוברי השפה האמהרית. בעדותו סיפר אודות נסיבות המפגש עם המתלוננת אשר סיפרה כי הנאשם איים עליה באמצעות גרזן (עמ' 18 שורות 5-6) ואודות החיפוש שערכו השוטרים אחר הגרזן. דגו הבהיר כי לא היה עד למציאת הגרזן ולא תיעד האירוע במצלמות הגוף. דגו אישר כי תירגם את עדות הנאשם (ת/3) וכן תירגם את העימות בהשתתפות הנאשם והמתלוננת (ת/4).

11. דו"חות פעולה שערכו השוטרים ועדויותיהם באשר למצבה הנפשי של המתלוננת, הדברים שמסרה אודות נסיבות התקיפה והאימים, מציאת הגרזן בהתאם לתיאור שמסרה המתלוננת, זיהוי הגרזן על ידי המתלוננת תומכים באוטנטיות התיאור שמסרה המתלוננת באשר לקרות האירוע ומהווים נדבך נוסף בהרשעת הנאשם.

הנאשם:

12. בחנתי את דמותו והתנהלותו של הנאשם ונתתי דעתי להסברים שסיפק. בניגוד לרושם המהימן שהותירה המתלוננת, לא התרשמתי לחיוב מעדותו של הנאשם וזאת בלשון המעטה.

הנאשם תיאר את מערכת היחסים המורכבת עם המתלוננת ובעיקר הדגיש את רצונו בגירושין (עמ' 21 שורות 18-29, עמ' 23 שורות 2-11). הנאשם הסביר כי לא עלה בידו להשלים את הליכי הגירושין בין היתר נוכח חוסר שיתוף הפעולה של המתלוננת, מורכבות חלוקת הרכוש המשותף והחשש שיותר ללא קורת גג, וכן לאור נסיבות מגפת הקורונה (כך לדוגמא: עמ' 20 שורה 11-12, שורה 17-19, עמ' 22 שורות 33-22, עמ' 23 שורות 27-28), מאידך בחקירה נגדית טען כי המתלוננת מבקשת להיפרד ממנו ועל רקע זאת הוגשה תלונת כזב (עמ' 21 שורה 17-16).

בעדותו בבית המשפט דבק הנאשם בכפירתו וטען כי המדובר בתלונת כזב (עמ' 20 שורות 14-13, עמ' 21 שורות 17-16, עמ' 21 שורות 26-28); יודגש כי כך גם טען בחקירתו באזהרה, כאשר על רוב השאלות שהוצגו לו השיב: "שקר"; "אני לא יודע כלום"; "אין לי מה להגיד" (ת/3); וכך גם בעימות כאשר תיארה המתלוננת את קרות האירוע השיב הנאשם כי מדובר בשקר וחזר על כך שוב ושוב (ת/4 שורות 18,11,8).

עוד בעדותו בפניי תיאר הנאשם, לראשונה יש לומר, סיטואציה שלווה ורגועה, לפיה חזר מהעבודה והמתלוננת חזרה מקופת החולים, ללא כל סיבה הגיונית נראית לעין, החלה לצרוח. עוד על פי גרסתו, בעקבות צעקותיה שכנים הגיעו לביתם וביקשו לברר פשר הצעקות אז מסרה המתלוננת לשכנים כי ברצונו לרצוח אותה (עמ' 20 שורה 4). על דברים דומים לאלו, חזר בחקירה נגדית והוסיף כי המתלוננת צרחה כי רוצה לרצוח אותה באמצעות גרזן (עמ' 20 שורה 27-26, עמ' 21 שורה 15-14). לטענתו, הרימה את קולה כי "היא רגילה לצרוח וגם אני חושב שזה משהו מהרגל" (עמ' 20 שורה 25). לאחר מכך שינה גרסתו וטען כי "היא צרחה אולי מהנסיבות שהיא רוצה להיפרד, זה הסיבה שהיא צרחה, אבל היא צרחה באותו זמן" (עמ' 21 שורה 16-17).

בהמשך, טען הנאשם שישנם שכנים היכולים לאשש את טענותיו אלו ואף מסר את שמותיהם (עמ' 20 שורה 4-3). על אף השהות שניתנה לנאשם על מנת להביא עדים מטעמו, בדיונים הנדחים לא התייצב איש להגנתו. הדעת נותנת לו היה בידיו של הנאשם עדים שיכולים לאשש את גרסתו היה מוסר את שמותיהם בהזדמנות הראשונה, בחקירה באזהרה ו/או בעימות ולמצער היה פועל להביאם לעדות בפני. ההסבר שניתן על ידי הנאשם (עמ' 22 שורה 12-20) וההסבר שניתן בסיכומים לפיו מדובר בעדים שאינם מעוניינים לקחת צד בסכסוך בין בני הזוג, אינם מספקים. יוער, כי אי הבאת העדים עומדת לנאשם לרועץ.

אין בידי לקבל את גרסתו זו של הנאשם. מעבר להיותה בבחינת גרסה כבושה שהרי יש לשאול, בהנחה שהמתלוננת אינה מעוניינת להתגרש (ואף אם מעוניינת להתגרש) מה לה לספר דווקא באותו היום על תקיפה ואיום ועוד באמצעות גרזן? לו מדובר בסיטואציה כה שלווה ורגועה מדוע צעקה המתלוננת? מדוע היה על המתלוננת להתקשר בבהילות לַבְּתָהּ י? מדוע היה צורך להזעיק המשטרה? מה הסבירות שיימצא בדיוק מתחת לחלון הבית גרזן בהתאם לתיאור שמסרה? מה באותה סיטואציה שלווה ורגועה גרם לחבלה ברגלה של המתלוננת? וכיוצא בזה.

למעשה, מעבר לטענה הקלושה כי מדובר בהאשמת שווא, הנאשם בעדותו לא מסר גרסה עובדתית או הסבר הגיוני חלופי ביחס לראיות שהוצגו בפניו: הנאשם התקשה להסביר מדוע צעקה המתלוננת; התקשה להסביר כיצד נגרמה למתלוננת החבלה (עמ' 22 שורות 11-9); התקשה להסביר את הימצאותו של הגרזן מתחת לחלון ביתו (עמ' 22 שורה 6-4) ואף לא סיפק כל הסבר לשיחת הטלפון לבת י'. כך גם בחקירתו באזהרה (ת/3) וכך גם בעימות שנערך עם המתלוננת (ת/4). למעשה, הכחשה גורפת כפי שנעשה כאן ומבלי להתמודד עם טענות המתלוננת לגופן, אינה מהווה

גרסה של ממש.

המסקנה המתבקשת מגרסת הנאשם לפיה ביקשה המתלוננת לטפול עליו האשמת שווא לא רק שאינה סבירה בעיני אלא שאינה תואמת את התרשמותי מהמתלוננת. בהתאמה, לא עלה בידי הנאשם לשכנע כי הבת מוטה לטובת המתלוננת.

גרסת הנאשם אינה אמינה, מתפתחת ומשתנה, לוקה בחוסר הגיון מובנה ולא מצאתי כי ניתן לייתן בה אמון. יתר על כן, גרסתו המתפתחת של הנאשם שנשמעה לראשונה בבית המשפט לפיה המתלוננת צעקה כי מתכוון לרצוח אותה באמצעות גרזן, יש בה לתמוך ולחזק את עדותה של המתלוננת.

מחדלי חקירה:

13. נכון הדבר כי בדיעבד ניתן לטעון כי היה על המשטרה לנהל החקירה באופן יעיל יותר תוך הקפדה על תיעוד המפגש בין השוטר לאזרח באמצעות מצלמות גוף וקבלת ממצאים פורנזיים, אך אין בכך די כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

כידוע, בחינת השפעת המחדלים פרטנית היא - לפי נסיבותיו של כל מקרה לגופו. קרי, האם הגנתו של הנאשם קופחה באופן מהותי לנוכח המחדלים הנתענים, התשתית הראייתית והספק אותו ניסה הנאשם לעורר. כאשר נקבע לא אחת כי התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את הראייה המקסימלית אלא את הראייה המספקת. בהתאם לכך, ואם אכן הוצגו בפני בית המשפט ראיות המספיקות להרשעה, קרי, כאלה המבססות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אין זה משנה האם המאשימה יכולה הייתה להשיג ראייה "טובה" יותר מזאת שהוצגה בסוף.

במקרה דנן, המארג הראייתי שהציגה המאשימה מבוסס ומוצק דיו כמפורט לעיל ואין באותן טענות ביחס למחדלי חקירה כדי לשנות ממסקנה זו.

14. לסיכום, עדות המתלוננת נמצאה על ידי אמינה ונכונה הייתי לבסס עליה ממצאים אף אם היה מדובר בעדות יחידה. ודוק: אין המדובר במארג ראייתי המבוסס על עדות יחידה אלא על מסכת הבנויה מעדות מרכזית אחת ולצידה חיזוקים בשפע כפי שפורט לעיל. התרשמותי השלילית מעדות הנאשם מהווה נדבך נוסף ומשלימה את המארג הראייתי המוכיח את אשמתו. לפיכך, המאשימה עמדה בנטל הנדרש להוכיח כי הנאשם ביצע את המיוחס לו ואני מרשיעה הנאשם באיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג - עבירה לפי סעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין.

לא אוכל לסיים, מבלי לומר כמה מילים בשבחו של עוה"ד ארז נגה ז"ל אשר במהלך המשפט נפטר בטרם עת. על אף קשיים לא מבוטלים עימם התמודד במהלך ניהול המשפט, עשה עו"ד ארז נגה ז"ל עבודה מקצועית ויסודית ופעל ללא לאות למען הנאשם, כשם שנהג לעשות במשפטים רבים אחרים. מותו מהווה אבדה קשה.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, במעמד הצדדים.